

At en Linie valgt i den første Hovedretning maa give de bedste Stigningsforhold, er indlysende.

At gaae endnu østligere end Egnen af Torrild kan ikke ansees for tilraadeligt, fordi man derved vilde forlange Linien uden at opnaae Fordele af Betydning.

Egnen af Torrild er saaledes at betragte som et Hovedpunkt i denne Linie, og Opgaven, der er at løse, bestaaer i at stige saa heldigt som muligt op fra Horsens, efterat at have naaet Høiderne at holde sig paa dem saavidt som muligt, samt endeligen at falde saa jævnt og eensformigt som muligt ned til Aarhus, under Sagttagelse af et passende Forhold mellem de Væiforlængelser, man beslutter sig til, og de bedre Stigningsforhold, man derved opnaaer.

Hele det Terrain, der skal passeres, er overordentligt vanskeligt med Hensyn til Udflkning og Valg af Jernbanelinier. Skove, forvirkede Basseformer, dybe Slugter, m. v., vanskeliggøre i høi Grad Ingeniurens Opgave, den omhyggeligste Undersøgelse af betydelige Strækninger er nødvendig, og Linien fordrer som en Folge heraf længere Tid og flere Kræfter, end under almindelige Omstændigheder. Om man end derfor med fuld Overbevisning tør sige, at den valgte Linie i sin Hovedretning er den bedste og meest directe, der vil kunne føres mellem Horsens og Aarhus, saa tør det dog ikke forties, at nogle saa af Liniens Enkeltheder nærmere burde gennemgaaes, forinden den definitivt antages.

Den korte Tid og Omfanget af de Kræfter, der have staaet til Raadighed, tillode ikke at fortsatte Undersøgelserne til Baneliniens Bestemmelse ud over Junt Maaned, da det ellers vilde være blevet umuligt iaar at fuldføre Opmaalingen og Projecteringen. Der vil imidlertid kun kunne være Tale om saa og ikke betydelige Rettelser ved Linien, som kunne foretages umiddelbart, førend man skrider til denne Banesections Bygning, og som ifkun i meget ringe Grad kunne have Betydning med Hensyn til Beføstningen ved Banens Bygning.

Ved Horsens er Banegaarden lagt Vest for og tæt op til Byen.

Imellem de to Vandløb, der flyde ud i Fjorden i Nærheden af Horsens, Bygholms- og Hansted-Aa, hæver sig den $\frac{1}{8}$ Mill brede Ryg, hvorpaa Tugthuset ligger, til en ikke ubetydelig Høide, men er imellem Nørhusene og Tugthuset gennemskaaen af en Lavning, hvorigjennem Linien er ført Vest om Tugthuset. Nord for Hansted-Aaen strækker sig en Høideryg fra Lundum forbi Egeberg henimod Evingstrup; den er ved Egeberg gennemskaaen af et Tilløb til Hansted-Aa, der imidlertid er saa dybt og steilt indskaaet og flyder i et saa bugtet Løb, at denne Indsænkning ikke lader sig benytte til deri at føre en Banelinie.

Ved Evingstrup er Høidens Ryg i størst Afstand fra dens Fod, uden at have sig til større Høide, end dens vestligere liggende laveste Punkter, og dette Sted vil derfor være det fordeeligste til en Overgang. Linien er derfor, efterat have passere Tugthuset, ført over nogle Holme i Hansted Mose, forbi Kannerupgaarde langs det nævnte Høidedrag og op paa Høideryggen ved Evingstrup.

Muligen kunde der vindes Noget med Hensyn til Jordarbejde ved at føre Linien langs Nordsiden af Nordstrand og derfra op igjennem den Indsænkning, der i nordlig Retning passerer Vesten om Nebel; men en saadan Linie